

فضیلت زیارت عاشورای سیدالشہدا علیہ السلام

«قالَ صَالِحُ بْنُ عَقْبَةَ وَ سَيْفُ بْنُ عَمِيرَةَ قَالَ عَلْقَمَةُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْحَضْرَمِيُّ قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَمْنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ ذَلِكَ الْيَوْمِ إِذَا أَنَا زُرْتُهُ مِنْ قُرْبٍ وَ دُعَاءً أَدْعُو بِهِ إِذَا لَمْ أَزُرْهُ مِنْ قُرْبٍ وَ أَوْمَاتُ مِنْ بَعْدِ الْبَلَادِ وَ مِنْ دَارِي بِالسَّلَامِ^۱ إِلَيْهِ قَالَ فَقَالَ لِي يَا عَلْقَمَةُ إِذَا أَنْتَ صَلَّيْتَ الرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَيْهِ بِالسَّلَامِ فَقُلْ بَعْدَ الْإِيمَاءِ إِلَيْهِ مِنْ بَعْدِ التَّكْبِيرِ هَذَا الْقَوْلُ فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ فَقَدْ دَعَوْتَ بِمَا يَدْعُو بِهِ زُوَّارُهُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَ كَتَبَ اللَّهُ لَكَ مِائَةً أَلْفِ دَرَجَةٍ وَ كُنْتَ كَمَنِ اسْتُشْهَدَ مَعَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى تُشَارِكُهُمْ فِي درَجَاتِهِمْ وَ لَا تُعْرَفُ إِلَّا فِي الشَّهَدَاءِ الَّذِينَ اسْتُشْهِدُوا مَعَهُ وَ كَتَبَ لَكَ ثَوَابَ زِيَارَةِ كُلِّ نَبِيٍّ وَ كُلِّ رَسُولٍ وَ زِيَارَةً كُلِّ مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُنْذُ يَوْمِ قُتْلِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْزِيَارَةُ :

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آبَا عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِّيْفِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ^۲ وَالوِتْرَ الْمَوْتُورَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ...»^۳ (الى آخر زيارت عاشورا)

صالح بن عقبه و سيف بن عمیره می گویند: علقمہ بن محمد حضرمی به ما گفت: محضر مبارک ابی جعفر علیه السلام عرض کرد: دعائی به من تعلیم فرمائید، که در آن روز (روز عاشورا) وقتی از نزدیک به زیارت آن حضرت رفتم آن را بخوانم و دعائی به من یاد دهید، که هرگاه نتوانستم از نزدیک به زیارت ایشان بروم، از شهرهای دور و پشت بام خانه ام، به آن حضرت با اشاره سلام داده و آن را بخوانم.

حضرت فرمودند: ای علقمه، بعد از آنکه با اشاره به آن حضرت سلام دادی و پس از آن، دو رکعت نماز خواندی، اگر این دعا و زیارت (زیارت عاشورا) که شرحش را برایت بیان می کنم، خواندی، به آنچه فرشتگان زائر آن حضرت دعا، کرده اند، تو نیز دعا نموده ای و خداوند متعال صد هزار هزار درجه مقام و مرتبه‌ی تورا بالا برده و تو مثل کسانی می باشی، که با حضرت حسین بن علی علیه السلام شهید شده اند و بدین ترتیب

۱. (۳۱۳)- بالتسليیم: الف.

۲. در کتاب کامل الزیارات به جای این فقره، «خیره اللہ وابن خیرته» آمده است.

۳. فرازهایی از زیارت عاشورا. مصباح المتهجد و سلاح المتعبد؛ ج ۲؛ ص ۷۷۳

در درجه‌ی ایشان قرار خواهی گرفت و شناخته نمی‌شود، مگر در زمرة شهدائی که با آن حضرت شهید شده‌اند و ثواب تمام انبیاء و رسولان و کسانی که امام حسین علیه السلام را از زمان شهادتش تا به الان زیارت نموده اند را برایت می‌نویسد، و می‌گویی:

السلامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِّيْفِينَ، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَتْرَ الْمَوْتَورَ، الْسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ...» (تا آخر زیارت عاشورا)

«قال علقمة: قال ابو جعفر عليه السلام: يا علقمة إن استطعت أن تزوره في كل يوم بهذه الزيارة من دهرك فأفعل فلك ثواب جميع ذلك إن شاء الله تعالى.^٤

وروى محمد بن خالد الطیالسی عن سيف بن عمیرہ قال: خرجت مع صفوان بن مهران الجمال وعندها جماعة من أصحابنا إلى الغری بعد مخرج ابو عبدالله عليه السلام، فسرنا من الحیرة إلى المدينة، فلما فرغنا من الزيارة [أی زيارة أمیر المؤمنین علیه السلام] صرف صفوان وجهه إلى ناحیة أبي عبدالله الحسین علیه السلام، فقال لنا: تزورون الحسین علیه السلام من هذا المکان من عند رأس أمیر المؤمنین علیه السلام من هیهنا وأما إلى ابو عبدالله الصادق علیه السلام وأنا معه.

قال [سيف بن عمیرہ]: فدعوا صفوان بالزيارة التي رواها علقمة بن محمد الحضرمي عن أبي جعفر عليه السلام في يوم عاشوراء، ثم صلّى ركتين عند رأس أمیر المؤمنین علیه السلام و ودع في دبرها أمیر المؤمنین علیه السلام و ...^٥

علقمه می‌گوید: حضرت ابو جعفر امام باقر علیه السلام فرمودند: ای علقمه اگر بتوانی هر روز با این زیارت (زیارت عاشورا) امام حسین علیه السلام را زیارت کنی البته این کار را انجام بده که ان شاء الله تمام ثواب هایی که ذکر شده برایت منظور می‌گردد.

٤. ابن قولویه، جعفر بن محمد، کامل الزيارات - نجف اشرف، چاپ: اول، ۱۳۵۶ ش.ص ۱۷۹

٥. مصباح المتهدج، ص ۵۴۰

محمد بن خالد طیالسی به نقل از سیف بن عمیره گفت: بیرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان به سوی نجف، بعد از خروج حضرت صادق علیه السلام از حیره به جانب مدینه، پس زمانی که ما فارغ شدیم از زیارت [زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام] صفوان صورت خود را به جانب مشهد ابوعبدالله علیه السلام، گردانید و گفت: برماست که زیارت کنیم حسین علیه السلام را از این مکان، از نزد سرّ مقدس امیرالمؤمنین علیه السلام، که از اینجا ایما و اشاره کرد به سلام بر آن حضرت امام صادق علیه السلام و من در خدمتش بودم.

سیف گفت: پس خواند صفوان همان زیارتی را که روایت کرده بود علقمہ بن محمد حضرمی از حضرت باقر علیه السلام در روز عاشورا (زیارت عاشورا)، آنگاه دو رکعت نماز در نزدِ سر امیرالمؤمنین علیه السلام خواند و با آن حضرت وداع نمود.

این زیارت شریفه به نص حضرت امام باقر و امام صادق علیهمَا السلام وارد شده است و از مصادیق زیارت سیدالشہدا علیه السلام می باشد، که طبق روایات وارد، اجر و ثواب فراوانی دارد و اثر معنوی عجیبی در زندگی انسان بر جای می گذارد، که فی الجمله، به بعضی از آنها اشاره می نماییم:

حفظ عرض و اموال، لقاء الله، دفع پریشانی و قضاء حوائج، طول عمر و افزایش رزق و روزی، آمرزش معاصی، ایام زیارت جزء عمر حساب نمی شود، دفع بلایا، اعطاء خیر و برکات، اعطاء ثواب حج، رفع عقوبت عالم قبر و قیامت و مأوای او بهشت و ... است.^۶

۶. تبریزی، میرزا جواد (مرحوم آیت الله). زیارت عاشورا، فراتر از شبیهه. دار الصدیقة الشهیدة (علیها السلام)